

UCHWAŁA Nr .....
RADY MIEJSKIEJ w ŁODZI
z dnia .....

w sprawie skargi p. [REDAKTOR] na działanie Prezydenta Miasta Łodzi

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515 i 1890) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 § 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23), Rada Miejska w Łodzi

uchwała, co następuje:

§ 1.1. Skargę p. [REDAKTOR] na działanie Prezydenta Miasta Łodzi uznaje się za bezzasadną.

2. Skarga jest bezzasadna z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do przedmiotowej uchwały, które stanowi jej integralną część.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łodzi do przekazania Skarżącemu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Łodzi

Tomasz KACPRZAK

Projektodawcą uchwały jest
Komisja Gospodarki Mieszkaniowej i Komunalnej
Rady Miejskiej w Łodzi

PRZEWODNICZĄCY
Komisji Gospodarki Mieszkaniowej
i Komunalnej
Rady Miejskiej w Łodzi

Jan Mędrzak

RADCA PRAWNY

dr Marianna Bekowska-Baryła
1-434-1404

07.03.2016r.

**Załącznik
do uchwały Nr .....
Rady Miejskiej w Łodzi
z dnia .....**

UZASADNIENIE

W dniu 19 stycznia 2016 r. do Rady Miejskiej w Łodzi wpłynęła, przekazana zgodnie z właściwością przez Wojewodę Łódzkiego, skarga na działanie Prezydenta Miasta Łodzi.

W swoim piśmie Skarżący kwestionuje istnienie długu, a co za tym idzie zasadność eksmisji z zajmowanego wcześniej lokalu, należącego do mieszkaniowego zasobu Miasta Łodzi. Skarżący zarzuca również, iż zaproponowany mu lokal socjalny nie jest właściwy.

Na podstawie art. 237 § 3 kpa Rada Miejska w Łodzi zawiadamia o następującym sposobie załatwienia skargi:

W wyniku kwerendy przeprowadzonej na bazie materiałów zgromadzonych w Wydziale Budynków i Lokali Urzędu Miasta Łodzi ustalono, że skarżący był najemcą lokalu z zasobu Miasta, w którym zamieszkiwał wraz z konkubiną i dwojgiem dzieci. W 1997 r. umowa najmu została mu wypowiedziana z uwagi na zadłużenie, a wyrokiem sądu z dnia 18 lutego 2000 r. sąd powszechny nakazał dłużnikowi opróżnienie zajmowanego lokalu, ustalając prawo do lokalu socjalnego i zasądzając należność tytułem kosztów procesu. Wyrok ten jest prawomocny i nie został również wyeliminowany w żaden sposób z obrotu prawnego. Dodatkowo, w późniejszym czasie, wierzyciel wystąpił o eksmisję osób nieobjętych wyrokiem z roku 2000, a zamieszkujących wspólnie ze Skarżącym i orzeczenie takie prawomocnie zapadło.

Prowadzone w 2002 r. postępowanie egzekucyjne zmierzające do wykonania, wyroku o którym wyżej mowa, zostało zawieszona na wniosek wierzyciela ze względu na zawarte ze Skarżącym porozumienie w sprawie spłaty długu. Niestety, wpłaty dokonywane były nieregularnie, co skutkowało narastaniem długu i zerwaniem porozumienia.

W tym miejscu należy również dodać, że niespłacone pozostały także koszty procesowe i koszty wszczętych (poprzednich) egzekucji. Z wycień Wydziału Budynków i Lokali wynika, że obecnie zaległości obciążające lokal z tytułu wyroku sądu z dnia 18 lutego 2000 r. wynoszą 1 560, 34 zł. Natomiast całe zadłużenie, obejmujące odsetki i koszty postępowań egzekucyjnych wynosi na dzień 31 stycznia 2016 r. aż 20 535 zł.

Warto nadmienić, że zarówno Skarżący jak i zamieszkująca z nim osoba, występowali do sądu o ustalenie istnienia stosunku najmu zajmowanego lokalu, ale w 2011 i 2012 r. sąd prawomocnie oddalił ich powództwa.

W takim stanie faktycznym Wydział Budynków i Lokali wydał skierowanie do zawarcia umowy na lokal socjalny, uwzględniający wszystkie osoby zamieszkujące wspólnie ze Skarżącym. W dniu 11 lutego 2016 r. zainteresowany zawarł taką umowę i w tym samym dniu komornik dokonał opróżnienia pomieszczeń. Wskazany lokal spełnia ustawowe wymagania przewidziane dla lokali socjalnych – tj. składa się z 1 pokoju z kuchnią o powierzchni użytkowej 34,90 m² i powierzchni mieszkalnej 20,19 m², a nadto wyposażony jest w instalacje: wod. – kan., gazową i ogrzewanie piecowe.

Biorąc pod uwagę powyższe, skargę uznaje się w całości za bezzasadną.

Rada Miejska w Łodzi informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 Kodeksu

postępowania administracyjnego, od którego nie przysługuje żaden środek odwoławczy ani środek zaskarżenia.

Stosownie do art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego Rada Miejska w Łodzi informuje, że: *„W przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”.*

PRZEWODNICZĄCY
Komisji Gospodarki Mieszkaniowej
i Komunalnej
Rady Miejskiej w Łodzi
Jan Mędrzak